PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

Organ al Uniunii de Cultură Fizică și Sport din Republica Socialistă România

Anul XXI — Nr. 4801 ★ Luni 25 octombrie 1965 ★ 4 pagini 25 bani

Trimisul nostru special CĂLIN ANTONESCU, ne transmite:

TURCIA — ROMÂNIA 2—1 (1—0)!

ANKARA, 23 (prin telefon). Stadionul „19 Mai". Spectatori 40 000.

Au marcat: **Fevzi (min. 13), Nedim (min. 47) și Georgescu (min. 55).**

ROMÂNIA: Andrei—Popa, Motroc, Dan, Greavu—Al. Vasile, Georgescu—Pircălab, Dumitriu II, I. Ionescu, Codreanu.

TURCIA: Nihat—Sukru, Fehmi—Seref, Sabahattin, Onursal—Ogun, Tuncay, Nedim, Fevzi, Yasar.

Arbitru: **Ramiz Pregio (Albania).**

Pierzînd jocul disputat sîmbătă la Ankara în cadrul preliminariilor C.M., selecționata noastră de fotbal și-a văzut spulberate în întregime speranțele legate de ocuparea unui loc fruntaș în clasamentul grupei respective. Și dacă la Lisabona și Praga jucătorii români au părăsit terenul lăsînd totuși o „platonică" satisfacție că nu au evoluat departe de valoarea lor, sîmbătă după-amiază la Ankara cei 11 fotbaliști ce ne-au reprezentat țara au ieșit de pe stadionul „19 Mai" cu capul în jos. Să fi fost oare afectați numai de rezultat? Categoric, nu. Am avut în acele clipe certitudinea că ei sînt convinși că au jucat slab, mult sub nivelul lor obișnuit, fiind întrecuți de o formație care nu i-a fost superioară din punct de vedere tehnic și tactic.

Deci, principala cauză a rezultatului nefavorabil consemnat în această partidă trebuie căutată în tabăra noastră și nu la adversari. Evoluînd fără coeziune, fără nerv și voință, jucătorii români au fost pradă ușoară în fața impetuozității și excelentului moral cu care adversarii lor au abordat întîlnirea. Echipa noastră a avut mai mult timp mingea, a practicat un fotbal „curat" la mijlocul terenului — datorită mai ales aportului înaintașilor, la care nu de puține ori spectatorii au admirat virtuozitatea tehnică — dar atît nu este suficient pentru a obține victoria într-un meci decisiv. Și astfel, minutele se scurgeau și cu toate că perioadele noastre de dominare au fost lungi și uneori evidente ele nu au constituit un pericol pentru poarta adversă. Din cauza slabului randament al liniei de mijloc, baloanele ajungeau greu în jumătatea de teren a adversarului, iar cînd înaintașii se aflau în posesia mingii ei erau lipsiți de mobilitate și de fermitate în duelurile cu adversarii, ceea ce ducea în mod firesc la irosirea acțiunii mai înainte ca aceasta să fie periculoasă. În plus, apărarea — solicitată pe perioade scurte, dar foarte intens — s-a dovedit nesigură, neatentă, și, mai grav, lipsită de coordonare tocmai în zona celor doi fundași centrali, adică acolo unde s-au desfășurat majoritatea acțiunilor ofensive ale echipei gazdă.

În concluzie la această primă și scurtă apreciere asupra randamentului echipei noastre se poate spune, pe compartimente, că apărarea a fost cu regularitate dereglată de rapidele contraatacuri ale fotbaliștilor turci, linia de mijloc a evoluat foarte slab (este drept, poate și din cauza accidentării lui Al. Vasile), iar înaintarea și-a dovedit fragilitatea în rezolvarea majorității acțiunilor inițiate în atac.

Se pune atunci în mod firesc întrebarea: cum se explică diferența de valoare dintre ceea ce știm în mod sigur că pot fotbaliștii noștri și ceea ce ei au arătat pe stadionul din Ankara? Numai într-un singur fel: ei nu știu să joace în deplasare, se pierd repede (cuplul Ionescu—Dumitriu și-a dereglat cunoscuta-i sincronizare datorită emotivității ultimului) și abandonează lupta atunci cînd adversarul folosește din plin toate avantajele terenului propriu. Să fie însă numai atît? În echipa noastră au fost însă și jucători la care emotivitatea nu mai poate constitui o scuză.

Acestea sînt cauzele pentru care am pierdut la Ankara, unde — din

(Continuare în pag. 2—3)

Echipa Steaua a cîștigat pentru a 13-a oară titlul de campioană a țării la haltere

— 4 noi recorduri republicane la seniori și unul la juniori —

A 14-a ediție a campionatelor republicane de haltere pe echipe era cît pe aci să se încheie cu o mare surpriză. Echipa Steaua — pornită mare favorită — a cucerit pentru a 13-a oară titlul de campioană a țării, dar la... „mustață". În final, Steaua și Dinamo au totalizat același număr de puncte (16), dar titlul a fost atribuit primei formații deoarece, ea a cucerit cinci locuri I, față de cele două ale dinamoviștilor.

Dar iată cum s-a desfășurat acest final dramatic, în care echipa Steaua a fost la un pas de a pierde titlul. La categoria semigrea, M. Cristea (Steaua), care candida la primul loc, a ieșit din concurs, ratînd de trei ori la „smuls". Apoi, am consemnat faptul că la categoria grea unii concurenți, în frunte cu Vlădăreanu (Olimpia) și C. Drăgulescu (halterofil la Rapid și... atlet la Steaua) nu și-au apărat corect șansele (deoarece posibilitățile lor sînt mai mari), lăsîndu-l pe S. Cazan (Steaua) — introdus ad-hoc în formație — pe locul al doilea. Cu punctajul realizat de Cazan, Steaua a cucerit titlul. Fără aceste aspecte, care au umbrit, în parte, întrecerile, campionatul a scos în evidență progresul vizibil al unor sportivi tineri, ca și al unor halterofili consacrați, și a arătat că în unele cluburi și asociații se muncește serios, cu tragere de inimă.

Am remarcat comportarea bună a tinerilor: **T. Apostol** (Progresul) în vîrstă de numai 16 ani (!) care s-a clasat pe locul al treilea, **Gh. Ienciu** (Progresul), **Gh. Teleman** (Dinamo) și, în fine, pe clujenii Iavorek, Cato și Kiss.

Dintre halterofilii fruntași am notat revenirea în formă a lui **F. Balaș** — autorul a două recorduri republicane: 395 kg la total și 132,5 kg la împins — în limitele categoriei ușoare. **Ion Panait** și **D. Dolofan** sînt și ei autori a două recorduri ale țării: Ion Panait (cat. cocoș) împins: 105 kg (la a patra încercare) și D. Dolofan (cat. mijlocie) împins: 135 kg (la a patra încercare). În sfîrșit, s-a înregistrat și un record de juniori al cărui autor a fost dinamovistul **Gh. Teleman**: 117,5 kg la smuls (cat. semigrea).

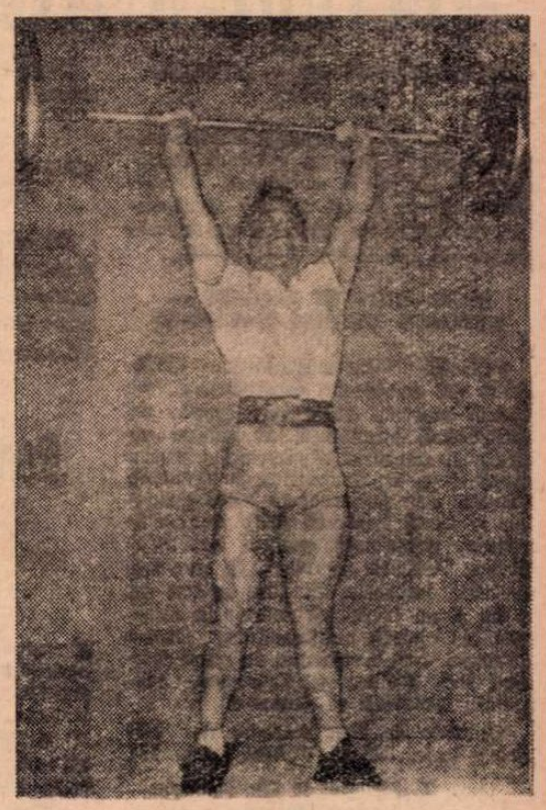

Tînărul Gh. Ienciu (Progresul), fiul fostului campion și recordman cu același nume, a avut o frumoasă comportare, realizînd norma de clasificare pentru categoria I. Deși nu are încă 20 de ani, se pare că el va fi un demn urmaș al halterofililor din familia Ienciu...

Foto: A. Neagu

Iată clasamentul final: 1. STEAUA **16 p. (campioană republicană, cu 5 locuri I); 2. Dinamo București 16 p (cu două locuri I); 3. C.S.M. Cluj 30 p; 4. Olimpia Buc. 34 p; 5. Rapid Buc. 36 p; 6. Progresul Buc. 39 p; 7. Steagul roșu Brașov 46 p; 8. Tractorul Galați 48 p; 9. Rapid Oradea 50 p.**

Iată și primii trei clasați pe categorii: **CAT. COCOȘ: 1. I. Panait (Steaua) 295 kg; 2. P. Bostan (Rapid Buc.) 255 kg; 3. T. Apostol (Progresul) 252,5 kg; CAT. PANĂ: 1. A. Toma (Steaua) 320 kg; 2. A. Zakarias (C.S.M. Cluj) 295 kg; 3. D. Stoica (Progresul) 290 kg; CAT. UȘOARĂ: 1. F. Balaș (Steaua) 395 kg; 2. P. Roșca (Dinamo) 317,5 kg; 3. A. Dumitrescu (Tractorul Galați) 307,5 kg; CAT. SEMIMIJLOCIE: 1. N. Pană (Steaua) 360 kg; 2. O. Cristescu (Dinamo) 355 kg; 3. S. Iavorek (C.S.M. Cluj) 347,5 kg; CAT MIJLOCIE: 1. D. Dolofan (Steaua) 392,5 kg; 2. C. Chelemen (Dinamo) 362,5 kg; 3. M. Șerbu (Olimpia) 335 kg; CAT. SEMIGREA: 1. Gh. Teleman (Dinamo) 380 kg; 2. L. Cato (C.S.M. Cluj) 355 kg; 3. V. Olteanu (Olimpia) 352,5 kg; CAT. GREA: 1. Gh. Mincu (Dinamo) 395 kg; 2. S. Cazan (Steaua) 370 kg; 3. I. Vlădăreanu (Olimpia) 367,5 kg; 4. C. Drăgulescu (Rapid) 365 kg.**

ION OCHSENFELD

România (lotul olimpic) — Turcia (tineret) 3—0 (0—0)

BRAȘOV, 24 (prin telefon). Desigur, istoria unei partide nu începe în minutul 1 al jocului. Are — dacă ne putem permite să spunem așa — și o preistorie: evenimentele petrecute înainte de primul fluier al arbitrului. Iată, de pildă, chiar și faptul că s-a hotărît ca jocul să se desfășoare pe stadionul Tractorul, din Brașov, a avut o greutate destul de mare asupra modului în care a jucat lotul nostru olimpic.

Conducerea tehnică a echipei a hotărît să facă o concesie iubitorilor de fotbal din localitate, alcătuind linia de mijlocași din Năftănăilă și Pescaru. Acest „gest de politețe" a costat destul de mult echipa noastră, nici unul dintre ei nereușind să evolueze la nivelul exigențelor jocului. Lipsiți de formă, neinspirați, ei au lăsat adversarilor inițiativa în această atît de importantă zonă a terenului (mai ales în actualul sistem de joc). Faptul a avut o dublă consecință: pe de o parte, apărarea imediată a olimpicilor îi primea direct în fața porții pe atacanții turci, fiind necesare numai intervenții decisive, pe de altă parte, acțiunile liniei noastre de atac n-au avut o bază de plecare reală, ele trebuind să fie construite la inspirație de moment, în plină luptă cu apărătorii oaspeților, situație de loc ușoară deoarece aceștia nu numai că făceau un marcaj strict dar, cel mai adesea, acest „marcaj" era extrem de periculos pentru integritatea fizică a temerarilor care încercau să se aventureze în interiorul careului.

Iată o explicație a faptului că cele mai bune intenții ale jucătorilor români — atacanți și apărători — se anulau din... plecare. Duelurile, indiferent în ce parte a terenului aveau loc, erau dure, soldîndu-se de regulă cu faulturi, mingi aruncate afară din teren sau pase la adversari. Jocul, în această perioadă — 60 de minute — a avut un nivel scăzut și era greu de prevăzut că se va mai putea redresa ca valoare.

Să nu aruncăm însă toată vina în spatele celor doi brașoveni. Și ceilalți jucători români au avut partea lor de vină. Exceptînd primele zece minute, în care Cuperman, Frățilă și Năsturescu au avut cîteva acțiuni izbutite, iar Boc, Grăjdeanu și Lupescu au intervenit cu siguranță și aplomb, în restul timpului s-au „liniștit" și ei, căutînd să se achite doar de obligațiile personale, pe posturi, nevenind în ajutorul lui Năftănăilă și Pescaru. În min. 60, Pescaru a părăsit terenul lăsînd locul său lui Ștefănescu. Patru minute mai tîrziu, Moldoveanu a fost schimbat cu Naghi. Aceste două schimbări au avut darul să modifice structural jocul formației noastre, să-i dea altă linie, aducînd în teren luciditate, forță și, mai ales, dorința de a învinge. Jocul a crescut în intensitate

VALENTIN PĂUNESCU

(Continuare în pag. 2—3)

Juniorii români învingători la Torun: 1—0 (1—0) cu Polonia

VARȘOVIA 24 (**prin telefon de la redacția ziarului „Przeglad Sportowy"**). Duminică s-a disputat la Torun întîlnirea internațională de fotbal dintre reprezentativele de juniori ale României și Poloniei. Victoria a revenit pe merit fotbaliștilor români cu 1—0 (1—0) prin golul marcat de Lupulescu în min. 7. Învingătorii au jucat cu multă voință și au avut o foarte bună pregătire fizică, fiind aplaudați de spectatori. Cei mai buni de la oaspeți au fost Olteanu, Lupulescu, Vigu, Anca și Manea. Juniorii polonezi — care au susținut recent 3 meciuri (**1—1 cu U.R.S.S., 0—0 cu Cehoslovacia, 1—0 cu Bulgaria**) nu și-au putut desfășura jocul scontat. Arbitrul Köhler (R.D.G.) a condus următoarele formații:

ROMÂNIA: Coman — Olteanu, Vigu, Anca, Ștefan — Lupulescu, Dinu — Incze, Rotaru (Dumitrache), Popa (Uifăleanu), Manea.

POLONIA: Matysek — Lipinski, Galas, Glinski, Orzol — Cmikiewicz, Kurzeja — Wieczorkowski (Hertel), Walentek (Wanat), Kasalik, Unton.

Întîlniri internaționale la popice

● Echipa feminină Aktivist Espenheim a evoluat duminică la Giurgiu în compania formației locale Cetatea. Dovedind o bună precizie în lansarea bilei, gazdele au întrecut echipa germană cu un scor net: 2 647—2 467 p. d. Cele mai bune jucătoare de la învingătoare: Elena Niță (482 p. d.), Steliana Chican (473 p. d.), Florica Olăieru (448 p. d.) și Ana Petrescu (448 p. d.). (M. BUZDUGAN — coresp.)

● La București, echipa masculină Aktivist Espenheim a susținut sîmbătă și duminică, ultimul său meci, cu Constructorul. Deși nu au strălucit, oaspeții au obținut prima victorie în turneul întreprins în țara noastră, cu 5 022 — 4 914 p. d. Cel mai bun rezultat de la învingători l-a obținut G. Rostalski (851 p. d.) iar de la Constructorul Ilie Popescu (889 p. d.).

SELECȚIONATELE DIVIZIONARE ÎN TURNEU ÎN R. D. G.

Aseară au părăsit Capitala selecționatele divizionare de popice, cu destinația R.D. Germană, unde vor susține trei meciuri. Au făcut deplasarea Elena Predeanu, Maria Stanca, Elena Trandafir, Crista Szöcs, I. Micoroiu, T. Purje, C. Vînătoru, C. Dumitru ș. a.

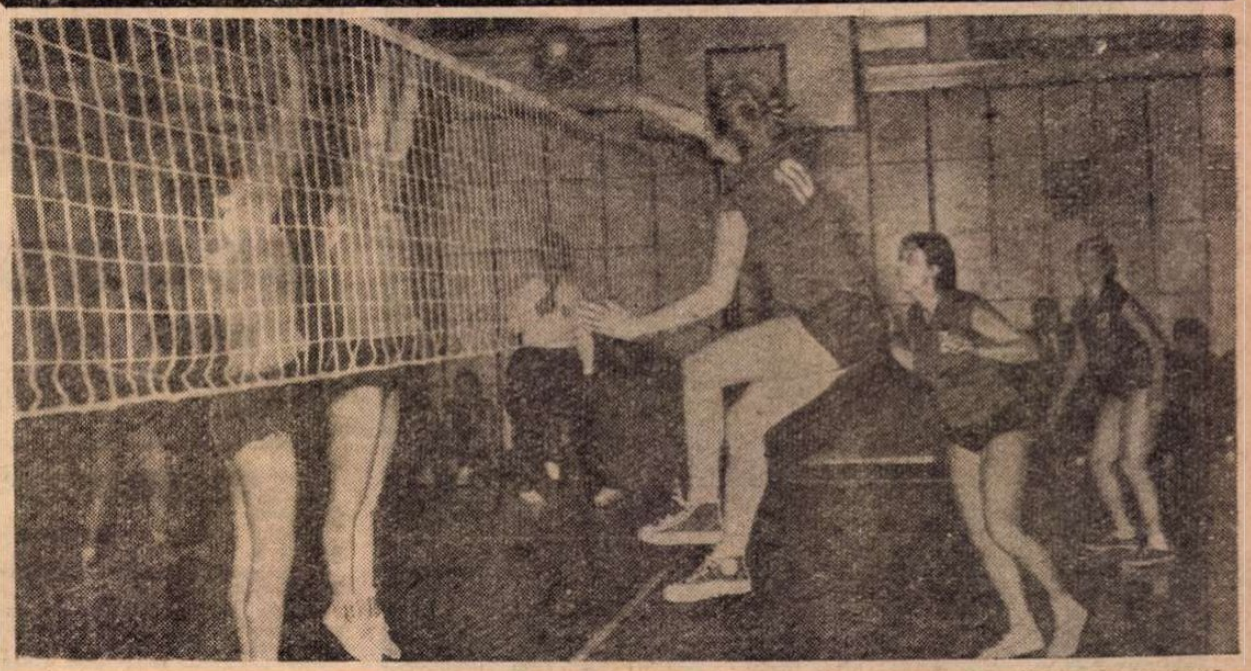

Punct pentru dinamovistele bucureștene în meciul lor cu Partizanul roșu Brașov. Îl înscrie, în luptă cu blocajul brașovencelor, Rodica Hălmăgeanu. La dublaj — Viorica Herișanu și Helga Bogdan. (Citiți în pag. 2—3 amănunte asupra jocurilor din etapa de ieri).

Foto: P. Romoșan